

Sygn. akt II K 1262/12

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Kamila Salamon

przy udziale R. A. – Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku sprawy

A. B.

urodz. (...) w Ś.,

syna Z. i I. z d. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z 12 stycznia 2005 roku (sygn. akt II K 566/04) za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w nocy z 16 na 17 lipca 2004 roku – na karę 2 lat pozbawienia wolności, a nadto z art. 157 § 2 kk popełniony 16 lipca 2004 roku – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 22 listopada 2006 roku (sygn. akt II Ko 598/06);

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28 lipca 2006 roku (sygn. akt II K 169/06) za popełniony 27 sierpnia 2005 roku czyn z art. 158 § 1 kk i z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 12 stycznia 2010 roku (sygn. akt II Ko 567/09);

3) Sądu Rejonowego w Świdnicy z 16 kwietnia 2007 roku (sygn. akt II K 150/06) za czyn z art. 223 kk, popełniony 24 listopada 2005 roku – na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 27 listopada 2009 roku (sygn. akt II Ko 568/09);

4) Sądu Rejonowego w Świdnicy z 21 lipca 2009 roku (sygn. akt VI K 34/09) za czyn z art. 190 § 1 kk, popełniony 7 listopada 2008 roku – na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, w miejsce której postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 3 grudnia 2009 roku (sygn. akt VI Ko 1488/09) zarządzono wykonanie kary zastępczej 120 dni pozbawienia wolności;

5) Sądu Rejonowego w Świdnicy z 22 kwietnia 2013 roku (sygn. akt II K 202/13) za czyn z art. 242 § 3 kk, popełniony 22 marca 2009 roku – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego A. B. wyrokami opisanymi w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt. I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu A. B. okresy dotychczas odbytych kar jednostkowych, orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego oraz okresy od 24 listopada 2005 roku do 25 listopada 2005 roku i od 27 sierpnia 2005 roku do 28 sierpnia 2005 roku;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazań wyrokami opisanymi w pkt. 1, 4 i 5 części wstępnej wyroku;

IV. zwalnia skazanego A. B. od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych, sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej obrony, udzielonej skazanemu A. B. z urzędu.

UZASADNIENIE

Skazany A. B. pismem z dnia 27 grudnia 2012 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego oraz wydanie kary łącznej obejmującej skazania następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 12 stycznia 2005 roku (sygn. akt II K 566/04) za czyn z art. 280 § 1 kk popełniony w nocy z 16 na 17 lipca 2004 roku – na karę 2 lat pozbawienia wolności, a nadto za czyn z art. 157 § 2 kk popełniony 16 lipca 2004 roku – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 22 listopada 2006 roku (sygn. akt II Ko 598/06);

2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28 lipca 2006 roku (sygn. akt II K 169/06) za popełniony 27 sierpnia 2005 roku czyn z art. 158 § 1 kk i z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk – na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 12 stycznia 2010 roku (sygn. akt II Ko 567/09);

3. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 16 kwietnia 2007 roku (sygn. akt II K 150/06) za czyn z art. 223 kk, popełniony 24 listopada 2005 roku – na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 27 listopada 2009 roku (sygn. akt II Ko 568/09);

4. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 21 lipca 2009 roku (sygn. akt VI K 34/09) za czyn z art. 190 § 1 kk, popełniony 7 listopada 2008 roku – na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, w miejsce której postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 3 grudnia 2009 roku (sygn. akt VI Ko 1488/09) zarządził wykonanie kary zastępczej 120 dni pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Świdnicy z 22 kwietnia 2013 roku (sygn. akt II K 202/13) za czyn z art. 242 § 3 kk, popełniony 22 marca 2009 roku – na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód:

- wniosek skazanego – k. 1

- akta tut. Sądu: II K 150/06, II K 566/04, VI K 34/09 (w załączeniu)

- odpisy wyroków w sprawach tut. Sądu o sygn. akt II K 169/06 i II K 202/13

- karta karna – k. 7-8

Skazany A. B. odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w Ś.. Jest pozbawiony wolności od 18 grudnia 2006 r. W dniu 21 marca 2008 r. otrzymał przerwę w wykonywaniu kary, po której zakończeniu nie stawiał się w zakładzie karnym. Ponownie został doprowadzony do jednostki penitencjarnej w dniu 18 listopada 2011 r. Jego zachowanie do chwili uzyskania przerwy w karze było naganne – kilkanaście razy był karany dyscyplinarnie, brał udział w pobiciu innego współosadzonego. Aktualnie skazany odbywa karę w systemie programowego oddziaływania. Jest aktywnym uczestnikiem subkultury przestępczej, jednak zasadniczo nie determinuje to jego negatywnych zachowań w trakcie odbywania kary, choć w sytuacjach dla niego niekorzystnych przybiera postawę roszczeniową i arogancką. Jego zachowanie jest przez administrację ZK oceniane jako umiarkowane. W trakcie aktualnego pobytu był dwukrotnie karany dyscyplinarnie, pięciokrotnie nagradzany regulaminowo. Ze współosadzonymi żyje zgodnie i bezkonfliktowo pod warunkiem, że są oni również uczestnikami subkultury więziennej, wobec położonych zachowuje się regulaminowo.

Dowód:

- opinia o skazanym. – k. 9

Nadto Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 85 kk sąd orzeka karę łączną w stosunku do przestępstw, które popełnione zostały zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. W przedmiotowej sprawie możliwe było orzeczenie kary łącznej, jednak nie było możliwe objęcie nimi wszystkich skazań wymienionych we wniosku skazanego.

Pierwszy chronologicznie wyrok objęty wnioskiem skazanego został wydany przez tut. Sąd pod sygn. akt II K 566/04 w dniu 12 stycznia 2005 roku i dotyczył czynów popełnionych 16 lipca 2004 roku i w nocy z 16 na 17 lipca 2004 roku. Kolejny wyrok zapadł wobec skazanego 28 lipca 2006 roku (sygn. akt II K 169/06) i obejmował czyn popełniony 27 sierpnia 2005 roku. Opisane dwa skazania nie spełniały zatem warunków objęcia karą łączną.

Kolejny chronologicznie wyrok będący przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie zapadł wobec skazanego 16 kwietnia 2007 roku (sygn. akt II K 150/06) i obejmował skazanie za czyn popełniony 24 listopada 2005 roku, a zatem przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. akt II K 169/06, zatem kary wymierzone powyższymi orzeczeniami mogły zostać objęte węzłem kary łącznej. Okoliczność ta znalazła odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu zawartym w pkt. I wyroku łącznego.

Pozostałe objęte niniejszym postępowaniem wyroki zostały wydane:

1. w dniu 21 lipca 2009 roku (sygn. akt VI K 34/09) – obejmując skazanie za czyn z art. 190 § 1 kk, popełniony 7 listopada 2008 roku na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, w miejsce której postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z 3 grudnia 2009 roku (sygn. akt VI Ko 1488/09) zarządzono wykonanie kary zastępczej 120 dni pozbawienia wolności;
2. w dniu 22 kwietnia 2013 roku (sygn. akt II K 202/13) – obejmując skazanie za czyn z art. 242 § 3 kk popełniony 22 marca 2009 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Oba czyny objęte wyżej opisanymi wyrokami zostały popełnione przed wydaniem pierwszego z omawianych orzeczeń, jednak nie zostały za nie orzeczone kary podlegające łączeniu, gdyż nie podlegają łączeniu kary pozbawienia wolności orzeczone jako zasadnicze i zastępcze.

Wynika z powyższego, że możliwe było połączenie węzłem kary łącznej wyłącznie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami, o których mowa w pkt. 2 i 3 części wstępnej wyroku łącznego (II K 169/06 i II K 150/06). Połączeniu podlegały 2 kary jednostkowe w wymiarze 10 miesięcy oraz roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną wyrokiem łącznym Sąd bierze za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się

przestępstwa. Dolną granicę kary łącznej wyznacza zatem najwyższa z orzeczonych kar jednostkowych z podlegających łączeniu wyroków, zaś górną jej granicę wyznacza suma tych kar. W omawianym przypadku granice kary łącznej oscyływały pomiędzy rokiem i 6 miesiącami a 2 latami i 4 miesiącami pozbawienia wolności. Wobec skazanego wymierzono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę pełnej absorpcji, kiedy najwyższa z kar pochłania kary niższe, bądź zasadę kumulacji, kiedy to kara łączna jest sumą wszystkich kar jednostkowych. W niniejszej sprawie Sąd orzekł karę roku pozbawienia wolności, stosując zasadę częściowej kumulacji.

Przy wymiarze kary łącznej znaczenie ma związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami, stopień społecznej szkodliwości charakteryzujący wszystkie zachowania przestępcze nim objęte oraz wymogi prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kształtując wymiar kary łącznej należy mieć też na uwadze uprzednią karalność, wielość czynów wchodzących do realnego zbiegu w tej konfiguracji czasowej, a także różnorodność naruszonych dóbr prawnych.

W niniejszej sprawie czyny objęte połączonymi wyrokami jednostkowymi o karze łącznej nie były tożsame rodzajowo, choć zostały popełnione w krótkim odstępie czasu. Cechowały się one znacznym stopniem zawinienia i społecznej szkodliwości. Umiarkowana prognoza penitencjarna, o jakiej istnieniu można wywodzić na podstawie treści opinii o skazanym, podobnie jak jego postawa w trakcie odbywania kary, nie uzasadniają orzeczenia wobec niego kary łącznej w wymiarze najkorzystniejszym z punktu widzenia skazanego. Wobec skazanego wielokrotnie orzekano karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pomimo tego nadal naruszał on porządek prawny i popełniał kolejne przestępstwa. Jego zachowanie w trakcie odbywania kary było zróżnicowane – od nagannego do umiarkowanie poprawnego, jednak zdaniem Sądu nie może o wymiarze kary łącznej decydować jedynie zachowanie skazanego oceniane w ostatnim czasie jako poprawne oraz fakt realizowania przez niego programu indywidualnego oddziaływania. Nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że orzeczona kara łączna również ma spełniać swoje funkcje zapobiegawcze, wychowawcze, ale też represyjne – związane z wymierzeniem sankcji karnej za ponawiające się bezprawne zachowania skazanego. Czyny przypisane już uprzednio skazanemu cechowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, a ich wielość świadczy o niepoprawności sprawcy, co do którego Sąd nie dopatrywał się okoliczności uzasadniających jego łagodniejsze potraktowanie i premiowanie znaczniejszym skróceniem okresu, przez jaki będzie on odbywał karę pozbawienia wolności.

Skazania opisane w pkt. 1, 4 i 5 części wstępnej wyroku łącznego nie spełniały przesłanek objęcia nową karą łączną wobec czego postępowanie w tym zakresie należało umorzyć, stosownie do treści art. 572 kpk (pkt. III).

Zgodnie z art. 577 Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych kar okres dotychczas odbytych kar oraz okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach (pkt II wyroku).

Na podstawie art. 624 § 1 kk Sąd zwolnił skazanego A. B. od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, uwzględniając przy tym sytuację majątkową skazanego (pkt. IV wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego – obrony udzielonej skazanemu z urzędu w niniejszym postępowaniu – orzeczono kierując się dyspozycją § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).